

det paagældende Møde, fordi jeg var til-
sagt til et andet vigtigt Møde, som jeg
mente ikke at kunne udeblive fra.

Jeg skal først gøre et Par Bemærk-
ninger til det ærede Medlem fra Sæby
(Pinstруп). Der var en kendelig Forskel
mellem den Tale, der blev holdt af Ven-
stres Ordfører, det ærede Medlem for
Bjerrækredsen (Jørgen Jensen), og den Tale
af det ærede Medlem fra Sæby, der fulgte
efter. Den Forskel, der saaledes var at
notere mellem de to ærede Medlemmer,
blev yderligere understreget ved de Ud-
talelser, der senere fremkom fra ærede
Medlemmer tilhørende Venstre. Jeg vil
saaledes minde om, at medens det ærede
Medlem for Odsherredkredsen (Jensen-Ny-
bjerg), tror jeg, det var, udtalte, at Lov-
forslagene tilsigtede at tilvejebringe en saa
retfærdig Ordning som overhovedet mül-
ligt — naturligvis kunde fuld Retfærdighed
ikke opnaas i det her omhandlede Forhold,
men Lovforslagene tilsigtede en retfærdi-
gere Ordning end den, man allerede har —,
sagde det ærede Medlem fra Sæby, at det
ene af de to Lovforslag var et Stykke
udspekuleret Kontorarbejde, og efter hans
Opfattelse var det egentlig nærmest be-
regnet paa at genere Landmændene. Der er
en himmelvid Forskel i Udtalelserne fra de
to ærede Medlemmer. Det ene giver Lov-
forslagenes Realitet sin Tilslutning, betegner
dem som Lovforslag, der tilsigter at skabe
den retfærdigst mulige Ordning, medens
det andet ærede Medlem, det ærede Med-
lem fra Sæby, uden videre stempler det
ene af dem som et udspekuleret Stykke
Kontorarbejde, og efter hans Udtalelser at
dømme var det egentlig hans Opfattelse,
at dette Stykke udspekuleret Kontorarbejde
kun var tilvejebragt for at genere ham og
hans Klassefæller.

Det ærede Medlem fra Sæby ynder at
gøre sig til Talsmand for det danske Land-
brug, han plejer at nævne, at han staa-
som Repræsentant for 100,000 Landmænd
her i Landet. Jeg tror, det ærede Med-
lem er for dristig i sine Udtalelser i den
Henseende, og at Forholdet er et helt
andet. Det ærede Medlem staa som Ud-
tryk for en vis politisk Anskuelse, der nu
og da har givet sig meget kraftigt til
Kende i forskellige partipolitiske Organer,
og der er naturligvis heller ikke Tvivl om,
at han staa som Repræsentant for en hel Del
Landmænd, hvis Anskuelse i det væsent-
lige falder sammen med hans, fordi de
har faaet en fejlagtig Forestilling om de
virkelige Forhold, dels ved den Agitation,
som det ærede Medlem har været med til

at drive, dels ved den, som er drevet af
den Presse, der specielt støttes af det
ærede Medlem. Men en meget stor Del
af de 100,000, som det ærede Medlem vil være
Repræsentant for, har en helt anden Op-
fattelse, og jeg betragter de Udtalelser,
der faldt fra det ærede Medlem fra Ods-
herred (Jensen-Nybjerg) som et Vidnes-
byrd om, at adskillige Landmænd ikke
ønsker, at det ærede Medlem fra Sæby
skal være deres Talsmand i denne Sag,
og at han ikke har Ret til at tale paa
deres Vegne.

Det ærede Medlems Tale var en eneste
lang Klage over den Uret, som er tilføjet
Landbruget her i Danmark siden Krigen
Begyndelse, og efter hans Udtalelser at
dømme vil der med disse Lovforslags Ved-
tagelse blive føjet en ny Uret til den, som
allerede er begaaet mod Landmændene.
Jeg nærer ikke Tvivl om, at han personlig
har den Opfattelse, at der gøres Uret mod
ham og hans Standsfæller, men der er paa
den anden Side ikke Tvivl om, at det
ærede Medlem befinder sig i en Vildfarelse
og ikke er i Stand til at se nøgternt paa
de foreliggende Forhold. Det kan ikke
bestrides, at den Del af Landbruget, det
ærede Medlem føler sig som Repræsentant
for, under Krigen har haft gode Kaar,
bedre Vilkaar at arbejde under og større
Fortjeneste end normalt. Naar det er
Tilfældet, medens mangfoldige andre Men-
nesker her i Landet under Krigen har
haft svært ved at skaffe sig det nødvendige
til Livets Ophold, er det i høj Grad be-
synderligt, at han Gang paa Gang beklager
sig over, at han og hans Standsfæller lider
stor Uret.

Det har hele Tiden været vanskeligt
direkte at faa Rede paa, hvad det egent-
lig var, det ærede Medlem og den Retning,
han tilhører, vilde der skulde gennemfø-
res, eftersom de ikke har været villige til
at sige deres Mening rent ud, men ved at
sammenholde deres Udtalelser til forskel-
lige Tider med de Aktstykker, som nu og
da har været fremme til Diskussion dels i
Udenrigsministeriet, dels andre Steder,
kommer man til det Resultat, at hvad de
egentlig forlanger, er fuld Frihed til at ud-
nytte den af Krigen skabte Situation, fuld
Frihed til at tage de højest mulige Priser,
at lade de Priser, der kan opnaas udenfor
Landet, være gældende ogsaa indenfor Lan-
dets Grænser. Det mærkelige er, at det
ærede Medlem og hans Meningsfæller hel-
ler ingensinde føler sig tilfreds med de
Forholdsregler, som de selv til Tider har
set sig nødsaget til at gaa med til, de har